

INFORMACJA B.I.O.Z.

INF. DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA DO

**PROJEKTU REMONTU BUDYNKU - ZESPOŁU PAŁACOWEGO
OŚRODKA SZKOLENIOWO REHABILITACYJNEGO KRUS**

**POŁOŻONEGO NA DZIAŁCE O NR GEOD. 136/2
PRZY AL. KSIĘCIA DRUCKIEGO-LUBECKIEGO 1
96-515 TERESIN GM. SOCHACZEW.**

ADRES BUDOWY: Zespół Pałacowy
Al. Księcia Druckiego- Lubeckiego 1
działka nr geod. 136/2
96-515 Teresin, gm. Sochaczew

INWERSTOR: Fundusz Składowy Ubezpieczenia Społecznego
Rolników,
Ul. Żurawia 32/34, 00-515 Warszawa,

PROJEKTANT:
ARCHITEKTURA:
mgr inż. arch. Dariusz Łuniewski
nr upr. BŁ-POKK/16/2003
mgr inż. arch. Fabian Okurowski
nr upr. Łom 33 / 82

współpraca:
mgr inż. arch. Lenkiewicz Magdalena

sprawdzający:
dr inż. arch. Janusz Grycel
BŁ-PdOKK/36/2004

KONSTRUKCJA:
mgr inż. Piotr Oponowicz
PDL/0002/POOK/11
sprawdzający:
mgr inż. Paweł Modzelewski
PDL/0082/POOK/12

INST. SANIT:
mgr inż. Andrzej Żmiejko
BŁ/12/88 i BŁ/140/94
sprawdzający:
mgr inż. Robert Jurasz
BŁ/75/90

INST. ELEKTR:
mgr inż. Michał Kuczyński
PDL/0137/PWOE/08
sprawdzający:
mgr inż. Rafał Kakareko
PDL/0076/POOE/09

INFORMACJA B.I.O.Z.- INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA
DO PROJEKTU REMONTU BUDYNKU - ZESPOŁU PAŁACOWEGO OŚRODKA SZKOLENIOWO
REHABILITACYJNEGO KRUS POŁOŻONEGO NA DZIAŁCE O NR GEOD. 136/2 PRZY AL.
KSIĘCIA DRUCKIEGO-LUBECKIEGO 1, 96-515 TERESIN GM. SOCHACZEW.

1. ZAKRES ROBÓT DLA CAŁEGO ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

Zakres robót obejmuje wykonanie następujących robót budowlanych:

Zagospodarowanie tereny pozostaje bez zmian.

1. Dach pałacu

- Częściowa wymiana istniejącej, uszkodzonej konstrukcji drewnianej (kosztorys zawierać będzie 75% więźby do wymiany, zakres szczegółowy zostanie określony na etapie prac budowlanych w trakcie demontażu i zalecony przez inspektora nadzoru.)
- Pokrycie dachowe z papy nawierzchniowej do zdjęcia i wymiany wraz warstwą izolującą oraz deskowaniem. Istniejąca warstwa izolacji termicznej (wełna mineralna) do sprawdzenia i ewentualnej wymiany zawilgoconych partii (procentowe określenie ilości wełny nadającej się do wymiany).
- Pokrycie dachowe na pałacu, z blachy do całkowitej wymiany na nowe pokrycie, wraz z deskowaniem pełnym na całej szerokości pokrycia blachą. Całkowita wymiana obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych. Blacha cynkowo-tytanowa powlekana, realizowana w systemie blach Rheinzink lub analogiczna.

2. Elewacja pałacu

- Remont elewacji pałacu- czyszczenie elewacji, uzupełnianie ubytków, naprawa detali i gzymsów, cokołów, murków, balustrad, szpachlowanie i malowanie całej powierzchni.
- Tarasy i balkony pałacu- usunięcie wszystkich elementów aż do warstwy konstrukcyjnej, odtworzenie warstw z wyprofilowaniem prawidłowych spadków.
- Schody wejściowe i boczne. Usunięcie uszkodzonych elementów aż do warstwy konstrukcyjnej, przemurowanie zdegradowanych ścian, odtworzenie warstwy nawierzchniowej.

Kostka granitowa- do zdjęcia, zastosowanie izolacji i ponownego ułożenia kostki.

- Stolarka okienna i drzwiowa na budynku pałacu- renowacja istniejącej uszkodzonej stolarki drzwiowej i okiennej. Poprzez czyszczenie szlifowanie istniejącej. Odtworzenie stanu istniejącego

1. Mała architektura. Lwy oraz kolumny przed głównym wejściem. Mechaniczne czyszczenie powierzchni. Zabezpieczenie preparatami.

2. Izolacja przeciwwilgociowa ścian

- W środkowej części podpiwniczenia wykonać przeponę poziomą za pomocą iniekcji

5. Łącznik

- Łącznik- remont elewacji wykonanie jak elewacja pałacu.
- Wymiana pokrycia dachu nad łącznikiem wykonanego z papy na blachę w systemie na rąbek. Wykonana z blachy j.w.
- Wymiana posadzki, płytek gresowych, na łączniku wraz z naprawą odwodnienia i rurek odwadniających łącznika.
- Elementy drewniane konstrukcyjne nad łącznikiem, pokrycie deskowaniem od spodu- wymiana uszkodzonych elementów, renowacja i impregnacja, odpowiednie zabezpieczenie uszkodzonych elementów.
- Zejście pod podcieniem, do kotłowni- remontowana nawierzchnia płyt chodnika oraz schodki.

6. Oficyna

- Elewacja oficyny wykonać z ociepleniem ścian w bezspoinowym systemie z wełną mineralną.
- Wymiana pokrycia dachu nad oficyną, wykonanego z papy na blachę w systemie na rąbek. Wykonana z blachy j.w.

7. Wnętrze Pałacu

- Poddasze- remont ścian, wymiana wykładziny, nowe oprawy oświetleniowe, wydzielenie dwóch pomieszczeń z przestrzeni sali rekreacyjnej.
- Pokoje hotelowe- remont wszystkie pokoi wraz z łazienkami. Zakres planowanego remontu to: naprawa pęknięć i rys na ścianach i sufitach, w przypadkach gdzie ściany lub sufity są mocno uszkodzone, a tynki nie trzymają się podłoża- należy położyć nową warstwę, następnie odmalować lub ułożyć tapetę. Konserwacja parkietu, wymiana

urządzeń i armatur łazienkowych oraz płytek ściennych i podłogowych. Wymiana elementów oświetlenia (nowe oprawy).

- Powiększenie łazienki w pokoju hotelowym na parterze i dostosowanie jej do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Pokój nr 8 - dostosowanie dla osób niepełnosprawnych (ze względu na wymogi rozporządzenia Ministra Zdrowia) dostosowanie polegać będzie na przebudowie i powiększeniu pomieszczenia higieniczno- sanitarnego oraz zastosowaniu odpowiednich urządzeń dostosowanych dla osób niepełnosprawnych.

- Zmiana sanitariatu ogólnodostępnego na parterze na sanitariat dla osób niepełnosprawnych.
- Powiększenie dwóch pokoi na piętrze poprzez włączenie w ich układ łazienek ogólnodostępnych znajdujących się w wieżyczkach. Likwidacja łazienek w przestrzeni pokoi.
- Komunikacja i korytarze- konserwacja parkietu drewnianego, odmalowanie ścian, doprojektowanie dodatkowego oświetlenia. (zwiększenie ilości punktów świetlnych w wąskich korytarzach- przejściach)
- Parkiety drewniane w sali kominkowej, bankietowej i balowej - Parkiety w dobrym stanie z niewielkimi ubytkami, miejscowo rozwarstwiony ze zniszczonymi licami. Prace konserwacyjne: podklejenie rozwarstwionych fragmentów parkietu, flekowanie i wymiana klepek, cyklinowanie, szlifowanie, kitowanie styków, odpylanie i lakierowanie.
- Ułożenie wykładziny PVC na warstwie płyty MDF- w pomieszczeniach zabiegowych. Pokój nr 17 i nr 14 (gabinet zabiegowy) – ze względu na wymogi Ministra Zdrowia- powierzchnia zmywalna, wykładzina PCV imitująca parkiet drewniany, dostosowana do wymogów Ministra Zdrowia.
- Wydzielenie pomieszczenia gospodarczego dla sprzętaczek, na piętrze. Wyposażyć w wannę do zlewania brudnej wody, podłączyć wodę i odprowadzenie ścieków (instalacja jest wykonana)
- Przystosowanie wejścia do budynku dla osób niepełnosprawnych poprzez zamontowanie podnośnika, platformy, na własnej konstrukcji, przy elewacji bocznej (północno-wschodniej).
- Wymiana hydrantów istniejących w budynku na dostosowane do obecnych przepisów ppoż. - Hydrant z wężem półsztywnym.

8. Instalacje sanitarne

- Instalacja wodno- kanalizacyjna w projektowanych pomieszczeniach- pokojach wymiana starej na nową:
 - Wymiana pionów i podejść. Częściowo lub w całości
 - Wykonanie nowych pionów obsługujących łazienki wyposażone w indywidualne pompownie. Piony prowadzone będą po ścianach i obudowane gdyż wykonane zostaną w pomieszczeniach przewidzianych do remontu. Na poziomie piwnic pod stropem doprowadzone zostaną do istniejących pionów i leżaków. Zakłada się ich obudowę. W sporadycznych przypadkach rury zostaną schowane w bruzdy ścienne. W najwyższych punktach piony wyposażone zostaną w zawory oddechowe lub wyprowadzone ponad dach i zakończone wywiewkami.
 - zastosowanie wspomagania instalacji grawitacyjnej z włącznikiem światła w pomieszczeniach higieniczno- sanitarnych, zastosowanie systemu wykrywania wilgoci oraz poprawa mikrowentylacji okien poprzez zamontowanie w konstrukcji okien rozszczelniaczy.
 - Wymiana rur wody zimnej i ciepłej w pomieszczeniach obj. opracowaniem.
 - Remont i wykonanie dodatkowych pionów wentylacji grawitacyjnej dla pomieszczeń przewidzianych na sale konferencyjne
 - wykonanie dodatkowych kanałów wentylacji grawitacyjnej wyprowadzonymi ponad dach i zakończonymi elementami wspomagającymi ciąg z kratkami wywiewnymi w suficie lub też ścianach.
- Zakup wyposażenia pomieszczeń - klimatyzatory przenośne, wolnostojące na podłodze (przy ścianach ukryte w drewnianych meblach obudowach)
- Technologia kuchni- istniejący separator wymiana na nowy - nowszej generacji
 - Wymiana elementów istniejącej wentylacji mechanicznej kuchni w pomieszczeniu na poddaszu - nowszej generacji.
 - Centralne ogrzewanie- czyszczenie całej instalacji grzewczej (grzejniki i rury)

1.2. Kolejność wykonywania robót

Prace wewnątrz budynku:

- prace związane ze stanem zerowym, prace murarskie, prace montażowe, prace instalacyjne związane z infrastrukturą techniczną sanitarną i elektryczną
- prace wykończeniowe we wnętrzach.

Prace zewnątrz budynku:

- prace budowlane związane ze stanem zerowym (jak wyżej oraz prace murarskie)
- prace wykończeniowe (wykonanie warstw i montaż)

2. WYKAZ ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW

2.1. Pałac położony na niewielkim wzniesieniu, w otoczeniu zabytkowego parku krajobrazowego.

Elewacja frontowa skierowana jest ku zachodowi; budynek jest podpiwniczony, trójkondygnacyjny.

Pałac zbudowany na planie wydłużonego prostokąta, którego dłuższa oś jest w przybliżeniu równoległa do kierunku północ- południe; posadowiono go na wysokim, boniowanym cokole przepartym na osiach wszystkich elewacji prostokątnymi oknami zamkniętymi łukiem odcinkowym.

2.2. Elewacja frontowa jest siedmioosiowa z lekko zryzlitowaną osią środkową; fasadę poprzedza reprezentacyjny, dwustronny podjazd, flankowany niskimi murkami, które licowano płytami kamiennymi (piaskowiec); nawierzchnia podjazdu wykonano z bruku kamiennego (granit); prostopadle do podjazdu poprowadzono bieg schodów, flankowanych analogicznie opracowanymi niskimi murkami.

Wejście do pałacu prowadzi przez portyk wysunięty przed lico ściany pałacu, wsparty na czterech kolumnach kompozytowych, dźwigających pełne belkowanie; nad portykiem urządzono taras okolony tralkową balustradą rozdzieloną prostokątnymi filarami na osiach kolumn.

Elewacja frontowa zamknięta jest na skrajach boniowanymi pilastrami wspierającymi wyłamujący się na ich osiach profilowany gzyms koronujący; nieco niżej, na pilastrze umieszczono sztukatorskie ornamenty rocaillowe; ryzalit w partii pierwszej kondygnacji jest trójosiowy: w osi środkowej osadzono dwuskrzydłowe drzwi, ponad którymi umieszczono półkoliste pole wypełnione sztukatorską dekoracją roślinną; pola skrajnych osi ryzalitu przepruto prostokątnymi oknami. Okna w pierwszej kondygnacji są prostokątne, ujęte architektoniczną obudową ze ślepą balustradą w strefie podparapetowej, profilowanymi listwami listwami obramienia oraz rozbudowanym, trójkątnym naczółkiem w zwieńczeniu wspartym na wolutowo zakończonych konsolach urozmaiconych roślinnymi girlandami. Okna w kondygnacji drugiej są prostokątne, ujęte profilowanym obramieniem w typie manierystycznym z profilowanym gzymsem wspartym na niewielkich, wolutowych konsolach. Kondygnacja trzecia- mansarda pokryta jest blachą cynkową układaną w romboidalny wzór rybiej łuski; płaszczyznę dachu przełamują okrągłe lukarny, po dwie z każdej strony, ujęte obróbką blacharską uformowaną na kształt lambrekinu z kulistą sterczyną profilowanymi spływami; lukrny umieszczono w dachu poza osiami architektonicznego podziału fasady. Ryzalit środkowy zaakcentowano wyłamaniem dachu i dużym prostokątnym otworem okiennym ujętym w formę edikuli flankowanej półkolumnami.

Elewacja południowa jest pięcioosiowa; ogólna dyspozycja elementów jej wystroju powtarza układ fasady, inny jest jednak układ przestrzenny- w osiach parzystych do elewacji przystawiono wyrastające ponad poziom dachu ryzality- alkierze; w kondygnacji pierwszej umieszczono trzy portykowe tarasy: dwa w narożnikach alkierzy, zaś jeden, na planie półkola, pomiędzy nimi; kompozytowe kolumny tarasów dźwigające pełne belkowanie, wspierają analogiczne balkony w kondygnacji drugiej. Kolejny, płytki taras znajduje się w kondygnacji trzeciej- mansardzie; alkierze nakryte są kopertowymi czterospadowymi dachami i zwieńczone sterczyną w formie żelaznego ogrodzenia.

Elewacja wschodnia- ogrodowa, jest siedmioosiowa, z trójosiowym ryzalitem w części środkowej, w kondygnacji pierwszej, na osi środkowej umieszczono prostokątny, wysunięty przed lico muru taras o układzie analogicznym do poprzednich elewacji. Ryzalit środkowy zwieńczony jest murkiem ażurowej attyki, ponad którym wznosi się okolony tralkową balustradą belweder. Układ okien powtarza układ elewacji frontowej.

Do elewacji północnej dostawiono bryłę dawnego ogrodu zimowego- werandy, z której prowadzi kryta dachem galeria; elewacja tej części budynku jest pięcioosiowa, lekko zryzlitowana w skrajnych osiach; artykulację pionową przeprowadzono za pomocą

układów podwójnych półkolumn (w cofniętych osiach środkowych) i pilastrów\9 w ryzalitach). Duże prostokątne okna o krzyżowych podziałach bez obramień, z wyjątkiem ślepej balustrady w strefie podparapetowej. Weranda nakryta jest płaskim dachem, z wyjątkiem dwóch kopuł z lukarnami ponad skrajnymi osiami.

- 2.3.Neorokokowy pałac w Teresinie wzniesiony na przełomie XIX i XX w. Został zaprojektowany przez francuskiego architekta Franciszka Arveuf. Pałac ma subtelne proporcje i wyważony stosunek elementów bryły; doskonale skomponowany z przestrzenią parkową- aspekt malowniczości był jednym z najważniejszych w architekturze rezydencjonalnej XIX wieku. Umiejętności architekta podkreśla zastosowanie „kostiumu francuskiego”.

Pałac przykrył dachem mansardowym, wieże hełmami obeliskowymi, elewacje opilał i ozdobił dekoracyjnymi detalami o powrocie na pół manierystycznej i rokokowej.

Ryzalit od frontu poprzedził czterokolumnowym portykiem wejściowym, który ujmowany jest podjazdem, zaś ryzalit środkowy od ogrodu wzbogacił tarasem, wieńcząc go malowniczą attyką, zaś całość zamknął ażurowym murkiem belwederu, skąd rozciąga się rozległy widok, tuż ponad koronami drzew na okolicę.

- 2.4.Zbudowany w ostatniej dekadzie XIX stulecia pałac w Teresinie posiada bardzo krótką historię budowlaną, bowiem, w swym obecnym kształcie, powstał on na fundamentach poprzedniej rezydencji i przetrwał bez żadnych zmian formalnych do czasów współczesnych. W okresie, po II wojnie światowej wykonywano kilkakrotnie różne prace polegające na przebudowie układu dyspozycyjnego wnętrza pałacu i renowacji jego zewnętrznego wystroju.

Prace we wnętrzach wymagały zasadniczej zmiany funkcji budynku, gdzie w miejsce jednorodzinnej rezydencji obiekt stał się ośrodkiem szkoleniowo- konferencyjnym z bazą noclegową dla większej ilości osób.

W końcu lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia pałac przeszedł kolejno kompleksowe remonty wnętrza i elewacji, przy czym niestety do dziś nie zlikwidowano przyczyn narastających permanentnie zjawisk destrukcyjnych, których likwidacja stanowi wiodący przedmiot opracowania.

- 2.5.Budynek rezydencji w Teresinie jest pod względem konstrukcyjnym zachowany w stanie stabilnym, istniejące przekrycie dachów funkcjonuje aczkolwiek występują ślady miejscowego zawilgocenia poddasza. Stolarka okienna generalnie wymaga wymiany, ale na bieżąco odnawiana przez obecnego użytkownika spełnia jeszcze podstawowe wymogi przegrody termicznej. Nawierzchnie wokół budynku i założenie ogrodowe utrzymane są w stanie bardzo dobrym.

- 2.6.Ostatni z dwóch wspomnianych powyżej remontów konserwatorskich przeprowadzono dokumentacją projektową przeprowadzoną przez Przedsiębiorstwo „Warcent” S.A. która przewidywała między innymi wykonanie robót izolacyjnych oraz wymianę obróbek blacharskich i wymianę stolarki okiennej i balkonowej (porte- fenetre) Podczas tego remontu stolarka okienna została wymieniona tylko częściowo, robót izolacyjnych nie wykonano właściwie wcale lub też zostały one wykonane w taki sposób, że są obecnie całkowicie nieskuteczne. Współczesne wymagania trwałości i skuteczności dla warstw izolacyjnych to okres nie krótszy niż 20-25 lat.

Występuje zawilgocenie kamienia na podjeździe. Miejscowo porośniętego glonami i mikroflorą.

- 2.7.W 1987 konserwator zabytków mgr Konrad Grabowski pod nadzorem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Skierniewicach, wykonał autorską konserwację przedmiotowych rzeźb kamiennych, polegającą m.in. na doczyszczaniu powierzchni kamienia, rekonstrukcji form anatomicznych i wprowadzeniu do struktury kamienia roztworu żywicy krzemioorganicznej zabezpieczające kamienie naturalne przed destrukcyjnym wpływem wody opadowej i wilgoci pochodzącej z powietrza.

Kolejny remont obejmował malowanie elewacji oraz remont powierzchni tarasów płytkami ceramicznymi. W swym obecnym stanie elewacje pałacu w Teresinie jednoznacznie określają stan zachowania i zakres prac remontowo konserwatorskich. Mury w obrębie cokołu na całej swej powierzchni wykazują nadmierne zawilgocenie a w wielu miejscach widoczne są przypowierzchniowe produkty krystalizacji soli rozpuszczalnych w wodzie. Powyższe skutkuje spęcherzeniem się powłok malarskich otoczonych wianuszkami zabieleni oraz warstw szlichty z narastającymi puszystymi złoгами oraz sinymi wypłamieniami towarzyszącymi obszarom nadmiernie

zawilgoconym.

W strefie cokołu występują spękania włosowate i szersze o liniach przebiegu diagonalnych, wertykalnych i horyzontalnych. Nie tworzą one żadnej siatki, lecz są utworami jednostkowymi, co wskazuje, że nie są skutkiem wadliwie aplikowanych zapraw tynkarskich, lecz wynikają w znacznym stopniu z zawilgocenia warstw tynkarskich i murów oraz powstających z tego powodu szkód mrozowych. Detale kamienne (okładziny wang i schody) oraz mury (lico wierzchnie, podłucze, słupki balustrady) pokryte wyprawami tynkarskimi porażone nienadającymi się usunąć utworami solnymi, których aktywność uzależniona jest od stopnia wilgotności powietrza i natężenia podsiąkania kapilarnego wód gruntowych. Podobne zjawiska obserwować można zarówno w strefie cokołowej fasady jak i w cokołach pozostałych elewacji i stanowiących ich wystrój ryzalitów z tarasami. Takie same efekty postępującej destrukcji szaty wierzchniej budynku widoczne są w obrębie wysuniętego ponad połąć dachową belwederu, gdzie zarówno detale sztukatorskie jak i tynki ścian, balustrady i kominy wykazują zniszczenia spowodowane nadmiernym zasoleniem, spowodowanym w tym przypadku agresywnymi składnikami wód opadowych i całkowitym brakiem zabezpieczenia tych detali przed wpływem oddziaływania środowiska atmosferycznego.

- 2.8. Galeria tarasów i balkony. Zły stan zachowania tych elementów szaty architektonicznej zabytkowego budynku ma bezpośredni związek z funkcjonowaniem nawierzchni tych wysuniętych w otwartą przestrzeń, powierzchni użytkowych.

Nawierzchnie tarasów i balkonów wyłożone płytkami ceramicznymi nie posiadają skutecznych warstw izolacyjnych, mają nie prawidłowe kąty nachylenia płaszczyzn, a zewnętrzne obróbki blacharskie założone są w taki sposób, że nie odprowadzają nadmiaru wód opadowych poza powierzchnię zabudowy. Stałe i nadmierne zawilgocenie murów, płyt tarasów oraz podtrzymujących je kolumn i filarów spowodowało (w okresach zimowego obniżenia temperatur) spękania tych detali, odpadanie elementów profilowanych gzymsów i destrukcję cegły ceramicznej stanowiącej podłoże dla wystroju architektonicznego. Cegła ceramiczna jest tu krytycznie rozwarstwiona, osypuje się i pudruje, miejscowo całkowicie utraciła własności budulca dla konstrukcji murowanych. Miejscowo także uległa odsłonięciu żelazna konstrukcja, której elementy pokryte są grubą warstwą korozji.

Na powierzchni wszystkich elewacji widoczne są także zjawiska świadczące o stałym osiadaniu konstrukcji budowlanej pałacu- w osiach otworów okiennych, przez wszystkie kondygnacje przebiegają wertykalne ukierunkowane linie spękań. Tego typu spękania, zwłaszcza w obiektach zabytkowych posiadających drewniane stropy, nie stanowią większego zagrożenia, są efektem permanentnych zmian zachodzących na styku tak znacząco różnych materiałów jak drewno i mur z cegły ceramicznej. Destrukcyjny wpływ na stan zachowania budynku mają jednak powstałe wzdłuż tych spękań stale rozszerzające się szczeliny chłone wilgoć do wnętrza murów, co sprzyja m.in. odpalaniu detali sztukatorskich i łuszczeniu się warstw szlichty i malatury. Generalnie, należy stwierdzić, że podstawową przyczyną powstawania zniszczeń na elewacjach jest różnorodne i długotrwałe oddziaływanie wody we wszystkich jej stanach skupienia uzależnionych od temperatury otoczenia.

- 2.9. Zieleń parkowa wokół pałacu urządzona do zachowania bez zmian.

- 2.10. Parking przed budynkiem, chodniki, dojścia poza zakresem pracowania- bez zmian.

3. WSKAZANIE ELEMENTÓW ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI, LUB TERENU, KTÓRE MOGĄ STWORZYĆ ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA LUDZI

Na terenie objętym opracowaniem nie znajdują się obiekty, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

4. WSKAZANIA DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH ZAGROZEŃ WYSTĘPUJĄCYCH PODCZAS REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH, OKREŚLAJĄCYCH SKALĘ I RODZAJE ZAGROZEŃ ORAZ MIEJSCE I CZAS ICH WYSTĘPOWANIA

ROBOTY ZIEMNE - Przed rozpoczęciem wykonywania robót ziemnych przy budynku, wykopów przy ścianach fundamentowych należy określić trasy przebiegu ewentualnych urządzeń podziemnych, w szczególności kabli energetycznych, telefonicznych, przewodów gazowych, instalacji wodociągowej, itp.

W razie przypadkowego odkrycia w trakcie wykonywania robót ziemnych, jakichkolwiek nieoznaczonych w dokumentacji przewodów instalacji, o których mowa powyżej - należy niezwłocznie przerwać roboty do czasu ustalenia pochodzenia tych instalacji i określenia, czy i w jaki sposób możliwe jest w tym miejscu dalsze bezpieczne prowadzenie robót.

Przy prowadzeniu robót sposobem ręcznym dopuszcza się wykonywanie wykopów szerokoprzestrzennych do głębokości nie większej niż 2 m, a wąskoprzestrzennych do głębokości 1 m, bez dodatkowego zabezpieczenia.

PRACE NA WYSOKOŚCI

Prace na wysokości powinny być organizowane i wykonywane w sposób nie zmuszający pracownika do wychylania się poza poręcz balustrady lub obrys urządzenia na którym stoi. Przy pracach na drabinach, klamrach, rusztowaniach i innych podwieszeniach na wysokości do 2 m nad poziomem podłogi lub ziemi, należy zapewnić aby:

Drabiny, klamry, pomosty i inne urządzenia były stabilne i zabezpieczone przed zmianą położenia oraz posiadały odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie.

Powierzchnia pomostu powinna być wystarczająca dla pracowników, narzędzi i niezbędnych materiałów. Podłoga powinna być pozioma i równa, trwale umocowana do elementów konstrukcyjnych pomostu.

W widocznym miejscu pomostu powinny być umieszczone czytelne informacje o wielkości dopuszczalnego obciążenia.

Przy pracach wykonywanych na rusztowaniach na wysokości powyżej 2 m od otaczającego poziomu podłogi lub terenu zewnętrznego oraz na podestach ruchomych wiszących należy w szczególności:

Zapewnić bezpieczeństwo przy komunikacji pionowej i dojścia do stanowiska pracy.

Zapewnić stabilność rusztowań i odpowiednia ich wytrzymałość na przewidywane obciążenie.

Dokonać odbioru technicznego rusztowania przed rozpoczęciem jego użytkowania (z wpisem tego faktu do dziennika budowy).

Przy ustawianiu lub rozbiórce rusztowań oraz przy pracach na drabinach i klamrach na wysokości powyżej 2 m nad poziomem terenu zewnętrznego lub podłogi, należy w szczególności:

Przed rozpoczęciem prac sprawdzić stan techniczny konstrukcji lub urządzeń, na których mają być wykonywane prace, w tym ich stabilność, wytrzymałość na przewidywane obciążenie oraz zabezpieczenie przed nie przewidywana zmiana położenia, a także stan techniczny stałych elementów konstrukcji lub urządzeń mających służyć do mocowania linek bezpieczeństwa.

Zapewnić stosowanie przez pracowników odpowiedniego do rodzaju wykonywanych prac, sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości jak: szelki bezpieczeństwa z linka bezpieczeństwa przymocowana do stałych elementów konstrukcji, szelki bezpieczeństwa z pasem biodrowym do prac w podparciu np. na słupach, masztach.

Zapewnić stosowanie przez pracowników hełmów ochronnych przeznaczonych do prac na wysokości.

Przy wznoszeniu lub rozbiórce rusztowań należy wyznaczyć strefę niebezpieczną i ogrodzić poręczami i daszkami ochronnymi.

Na rusztowaniu powinna być umieszczona tablica informacyjna o dopuszczalnej wielkości obciążenia pomostów. Piony komunikacyjne, schodnie i pomosty rusztowań należy utrzymywać w czystości, a w okresie zimy oczyszczać ze śniegu i posypywać piaskiem.

Jednoczesna praca na dwóch pomostach roboczych znajdujących się w jednym pionie jest dozwolona pod warunkiem zastosowania odpowiedniego zabezpieczenia, tj. szczelnego daszku ochronnego.

Podłoże, na którym ustawia się rusztowanie, powinno zapewniać jego stabilność, mieć stałe odwodnienie oraz odpływ wód opadowych od budynku.

Rusztowanie z rur stalowych powinno być uziemione i posiadać instalacje odgromowa. Rusztowania muszą posiadać co najmniej dwa pomosty - roboczy i zabezpieczający. Deski pomostowe rusztowań muszą być usztywnione i szczelnie ułożone.

Pomosty robocze muszą być zabezpieczone poręczami ochronnymi.

Zakotwienia powinny być rozmieszczone równomiernie na całej powierzchni ściany, przy której znajduje się rusztowanie.

Nośność urządzenia do transportu materiałów na wysięgnikach, mocowanych do konstrukcji rusztowania nie może przekraczać 150 kg.

Rusztowania usytuowane bezpośrednio przy drogach (ulicach) oraz w miejscach przejazdów i przejść powinny mieć daszki ochronne.

Po zmontowaniu rusztowania wiszącego należy dokonać próby jego pracy, zgodnie z dokumentacją techniczno-ruchową producenta.

Na pomoście rusztowania nie powinno przebywać jednocześnie więcej osób niż przewiduje instrukcja.

Rusztowania wewnętrzne (na kozłach, drabinowe, stojakowe) powinny być ustawione na równym, zwartym podłożu, a nogi winny opierać się cała powierzchnia.

ROBOTY MUROWE I TYNKOWE

Otwory w ścianach wychodzących na zewnątrz budynku, w stropach lub inne otwory, których dolna krawędź znajduje się poniżej 0,8 m od poziomu stropu lub pomostu należy zabezpieczyć barierą ochronną o wys. 1,1 m, deską krawężnikową o wys. 0,15 m oraz wypełnić wolną przestrzeń między deską krawężnikową a poręczą częściowo lub całkowicie w sposób zabezpieczający pracowników przed upadkiem z wysokości.

Wszelkie otwory pozostawione w czasie wykonywania robót, np.: drzwiowe, balkonowe, szyby wyciągów, otwory w stropach powinny być niezwłocznie zabezpieczone /boczne otwory przy pomocy obarierowania, w stropach przez szczelne zakrycie lub ogrodzenie/. Jednoczesne prowadzenie robót na dwóch lub więcej kondygnacjach w tym samym pionie, bez stropów lub innych urządzeń ochronnych jak np. siatki czy daszki ochronne jest zabronione.

Wykonywanie robót murowych i tynkowych w wykopach jest dozwolone po uprzednim zabezpieczeniu ścian wykopów zgodnie z warunkami określonymi dla robót ziemnych.

Jeżeli stanowisko pracy dla wykonania ściany fundamentowej znajduje się pomiędzy skarpą wykopu a wznoszoną ścianą, szerokość stanowisk pracy powinna wynosić nie mniej niż 70 cm.

Poziom pomostu roboczego rusztowania powinien znajdować się zawsze poniżej wznoszonego muru co najmniej 0,3 m.

Zabrania się chodzenia po świeżo wykonanych murach, przesklepieniach, płytach, stropach, przykryciach otworów i niestabilnych deskowaniach oraz wychylania się poza krawędzie konstrukcji bez dodatkowego zabezpieczenia, jak również opierania się o bariery.

Zabrania się zrzucania materiałów, narzędzi i innych przedmiotów z wysokości lub do wykopów, a także wykonywanie robót murowych i tynkowych z drabin przystawnych.

ROBOTY IZOLACYJNE, ANTYKOROZYJNE, DEKARSKIE I CIESIELSKIE

Na dachach krytych elementami, których wytrzymałość nie zapewnia bezpiecznego przebywania na nich pracowników, należy układać przenośne mostki zabezpieczające.

Pracowników zatrudnionych na dachu o pochyleniu większym niż 20%, jeżeli nie stosuje się rusztowań ochronnych, należy zabezpieczyć przed upadkiem z wysokości za pomocą szelek ochronnych wyposażeniem. Zamocowanie szelek powinno być takie, aby ewentualny spadek zabezpieczonego pracownika nie przekroczył 2 m.

Robót dachowych nie należy wykonywać w czasie silnych wiatrów, niepogody oraz na dachach oblodzonych lub pokrytych szronem.

Elementy drewniane z rozbiórki należy oczyścić z zaprawy lub, betonu a także powyciągać wszystkie gwoździe.

Roboty ciesielskie można wykonywać tylko z pomostów pełnych, na których zabronione jest wykonywanie takich prac jak np. rąbanie siekiera czy cięcie piłą.

Przy montowaniu rur spustowych, blacharze nie mogą pracować jeden pod drugim.

Do krycia kominów, opasek i naczółków oraz przy mocowaniu lejów do rynien - należy wykonać pomosty rusztowań wysuwanych lub wiszących.

Przy mocowaniu rynien, rur spustowych, przy użyciu drabin linowych pracownik powinien być zabezpieczony dodatkowo przed upadkiem z wysokości np. przy pomocy szelek z linką bezpieczeństwa.

Drabiny linowe użyte do robót dekarско-blacharskich powinny być należycie zamocowane do stałych części budynku, naciągnięte i zakotwiczone na dole. Zabronione jest wykonywanie okapów z drabin przystawnych oraz zrzucanie z dachów materiałów, narzędzi i innych przedmiotów.

5. WSKAZANIE SPOSOBU PROWADZENIA INSTRUKTAŻU PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTAPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

Nie przewiduje się przy realizacji powyższego zamierzenia występowania czynników szczególnie niebezpiecznych i zagrażających zdrowiu pracowników. Sposób prowadzenia instruktażu BHP, zakończonego egzaminem i dopuszczenia do budowy wg standardowej procedury przewidzianej do tego typu sytuacji (wg odpowiednich przepisów egzekwowanych przez Inspekcję Pracy).

6. WSKAZANIE ŚRODKÓW TECHNICZNYCH I ORGANIZACYJNYCH, ZAPOBIEGAJĄCYCH NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH W STREFACH SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA ZDROWIA LUB W ICH SASIEDZTWIE, W TYM ZAPEWNIAJĄCYCH SPRAWNĄ KOMUNIKACJĘ, UMOŻLIWIAJĄCĄ SZYBKĄ EWAKUACJĘ NA WYPADEK POŻARU, AWARII I INNYCH ZAGROŻEŃ.

Nie zakłada się występowania stref szczególnego zagrożenia zdrowia. W przypadku wystąpienia pożaru, awarii lub innego zagrożenia, prowadzenie akcji ewakuacyjnej lub niesienia pomocy poszkodowanym, będzie się odbywać z drogi głównej bezpośrednio przylegającej do realizowanej inwestycji.

UWAGA: ZGODNIE Z ART. 21a. PRAWA BUDOWLANEGO, KIEROWNIK BUDOWY OBOWIĄZANY JEST, W OPARCIU O POWYŻSZĄ INFORMACJĘ, SPORZĄDZIĆ LUB ZAPEWNIĆ SPORZĄDZENIE, PRZED ROZPOCZĘCIEM BUDOWY, SZCZEGÓŁOWEGO PLANU BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA, UWZGLĘDNIAJĄC SPECYFIKĘ OBIEKTU BUDOWLANEGO I WARUNKI PROWADZENIA ROBÓT BUDOWLANYCH.

Białystok. 22 maj 2013r.

Autor: mgr inż. arch. Dariusz Łuniewski nr upr. BŁ-POKK / 16 / 2003

mgr inż. Piotr Oponowicz upr. PDL/0002/POOK/11

mgr inż. Andrzej Żmiejko nr upr. BŁ/12/88

mgr inż. Michał Kuczyński nr ewid. upr. bud. PDL/0137/PWOE/08